

Kommissions Tabeller med forklarende Anmærkninger, der tilstrækkeligt oplyse, baade hvorledes Beregningsgrundlaget er, og hvorfor man har valgt de givne Skillelinier.

Naar det videre er blevet sagt, at Kommissionen af 1910 med Urette ved Beregningen af de faste Arbejderes Indtægt har medtaget de forskellige Emolumenter i Form af „Billig Bolig“, „Fri Medicin“ m. m., idet disse Emolumenter kun ere Vederlag for de det samme Personel paalagte særlige Forpligtelser i forskellige Retninger, da skal Ministeriet, næst efter om dette Punkt at henvise til Bemærkningerne i den forrige Kommissions Betænkning, Pag. 27—28, ganske henholde sig til, at den sidst nedsatte Kommission i det hele har tiltraadt samme Beregningsmaade og lagt Emolumenternes anslaaede Pengeværdi til den kontante Løn for at udfinde Arbejdernes samlede faktiske Indtægt.

Efter Ministeriets Skøn er der ikke i forommeldte Henseende saa lidt som paa noget andet Punkt fra den forrige Kommissions Side lagt nogen Tendens for Dagen til at dølge Forholdets rette Sammenhæng.

Endelig skal Ministeriet med Hensyn til det tredie Ankepunkt, nemlig de i Tabellerne forekommende positive Regnefejl, udtale, at man efter det foran om Orlogsværftets Arbejdstid oplyste ikke ser nogen Berettigelse til at fremkomme med en almindelig Beskyldning som den fremsatte, idet man yderligere skal bemærke, at man for at fremskynde Udarbejdelsen af den Del af Tabellerne, der omfatter private Virksomheder og Institutioner udenfor Militæretaterne, har benyttet Regnestok, hvorved der, som bekendt, kan fremkomme ubetydelige Afvigelser fra det nøjagtige Resultat, snart til den ene, snart til den anden Side, men som kun kunne beløbe sig til nogle faa Kroner paa den gennemsnitlige Aarsindtægt.

KLAUS BERNTSEN.

T. B. Cold.

Til Folketingets Finansudvalg.

170

Marineministeriet. København, den 6. December 1912.

I Henhold til mine Udtalelser ved 3die Behandling af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1912—13 (se Rigsdagstidende for 1911—12, Forhandling paa Folketinget, Sp. 5869—70) og 1ste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1913—14 (se Rigsdagstidende for 1912—13, Forhandling paa Folketinget, Sp. 419) er det min Agt ved Behandlingen i Folketinget af sidstnævnte Finanslovsforslag at fremsætte Forslag, sigtende til Forbedring af Lønforholdene for Orlogsværftets Arbejdere.

Da den nuværende faktiske Aarsfortjeneste for Orlogsværftets faste Arbejdere m. fl. — i Modsætning til Timefortjenesten — paa Grund af den korte Arbejdstid paa Værftet er lavere end Aarsfortjenesten for tilsvarende Arbejdere i den private Industri, har jeg tænkt mig den omhandlede Forbedring realiseret ved en Udligning af det paagældende Forhold gennem en Forlængelse af Arbejdstiden paa Orlogsværftet med 1 Time, saaledes at denne bliver 9 Timer, hvorved Arbejderne vil erholde en til Arbejdstidens Forlængelse svarende højere Dagløn og derigennem ikke blot, som nu, samme Timefortjeneste, men ogsaa samme Aarsfortjeneste som Arbejdere i tilsvarende Virksomheder i den private Industri. Man har herved samtidig gjort et Skridt henimod Gennemførelsen af ensartet Arbejdstid for Hærens og Orlogsværftets Arbejdere samt Søværnets Fyrbødere og Mine-matroses, naar disse arbejder i Land.

Ved en Foranstaltning som den omhandlede bliver det endvidere muligt at holde de økonomiske Følger indenfor snævrere Grænser, idet man kun vil behøve at regne med en Merudgift, hidrørende dels fra Afrunding af Lønsatserne m. v. og dels fra den forøgede Dagløn til faste Arbejdere m. fl. under Sygdom, Udkommando etc., en Merudgift, som der ikke haves Kompensation for, da der kun i ringere Grad kan regnes med en Formindskelse af Arbejdsstyrken,